

نامه‌ی 2

((تییینی: ئەمه بۆ دووهم-جاره ئەم نامەیه دەنێرم له‌گه‌ڵ چه‌ندین جار ئاگادارکردنەوه. به‌پێی یاسای پۆژنامه‌گه‌ری بی‌ت، ئەگه‌ر سایتیک، بلاوکه‌وه‌یه‌ک به‌هه‌له‌ ته‌نها جارێک ناوی نووسه‌ر به‌هه‌له‌ بنووسیت، ئەوا جاری داها‌توو له‌ بلاوکه‌وه‌که‌یه‌وه‌ داوای لێبووردن ده‌کات، به‌لام دیاره‌ ئەم داوای لێبووردن کردنه‌ بۆ کاک عومه‌ر فارسی کوردستانیت کاریکی سه‌خته‌ یاخود پێگای به‌رده‌وامی پێ باشته))

2004.11.30

نامه‌ی 1

کاک ئومه‌ر!

پێز و سلّوی زۆرم هه‌یه‌ و هیوای سه‌رکه‌وتنت بۆ ده‌خوازم.

تیییینییه‌ک:

من ناوم سیروان کاروانی-یه، نه‌ک کاروانی. کاروانی دێیه‌که‌ له‌ خوارووی کوردستان. ئەم به‌هه‌له‌ نووسینه‌ بووه‌ به‌ هۆی ئەوه‌ی زۆر له‌ گوڤار و پۆژنامه‌نه‌ی بابته‌کانی من له‌ سایتیه‌که‌ی تۆوه‌ ده‌به‌ن و بلّوی ده‌که‌نه‌وه‌، ناوه‌که‌م به‌هه‌له‌ بنووسن و لێره‌شدا من بوومه‌ به‌ دوو که‌س. تکایه‌ سه‌رنجی وردتر له‌م باره‌یه‌وه‌ بده‌، یاخود باشته‌ر وایه‌ پوونکردنه‌وه‌یه‌ک به‌ده‌یت.

دوو‌باره‌ سلّو

سیروان